

UUTISIA KIVENKOLOSTA NO: 1/2018

Lohjan Klubitalon Jäsenlehti

Kannen kuva Susanna

Teuvo:
Muutoksen
tuulia, haaveita
sekä sisua
Kesän
aukioloajat ja
tapahtumat
Runoja ja
mietelauseita
Jounin esittely
Tiinan esittely
Kuvia luonnosta
ja lemmikeistä
linan
tanssiharrastus
Sirkka: Ihanan
Lohjan
pikkutikka
Mette: Täti
taipaleella
Kädentaidot
ryhmän kuvia

LOHJAN KLUBITALO

Kivenkatu 8
08150
Lohja

www.lohjanklubitalo.fi

puh 0400 274 683

klubitalo@lohjanklubitalo.fi

Muutoksen tuulia, haaveita sekä sisua

Klubitalolla elämä jatkuu kevättä odotellessa. Aika ajoin aurinko onkin jo näyttäytynyt ja tuonut lupauksen kenties lämpöisestä keväästä ja kesästä - saas nähdä! Sen verran on muutoksia tiedossa, että klubitalon pitkäaikainen johtaja, Mette, tempaisi viimein ja päätti lähteä vuorotteluvapaalle sadan päivän ajaksi. Tästä johtuen allekirjoittanut kipuaa uransa huipulle ja astuu isoihin saappaisiin eli sijaistamaan johtajaa. Muutama kuukausi tässä on jo treenattu erilaisia hallinnollisia juttuja, kuten laskutusta ja tilitysten tekemistä, joten sen suhteen voimme varmaankin toivotella Mettelle antoisaa vapaata ja aurinkoista patikoimista koko klubitalon puolesta ja muista -"These Boots Are Made For Walking".

Haaveilla pitää aina. Jos luopuu haaveista, voi saman tien luopua elämästä. Haaveet ovat se voima, joka vie ihmiskuntaa eteenpäin.

Aina haaveet eivät toteudu, varsinkin jos asettaa riman liian korkealle ja haaveilee utopistisista asioista. Mutta haaveita on pieniäkin, kuten pieni laivamatka kesällä, matka toiselle paikkakunnalle, kaverin kanssa tehty luontoretki, kakkukestit kotona tai mikä tahansa normaalista arjesta poikkeava toiminta. Haaveita voi myös edesauttaa laittamalla esim. kymmenen euroa kuussa säästöön talven ajan ja käyttämällä tämän summan haaveidensa toteuttamiseen kesällä. Siis haaveilkaa aina, aina ja aina.

Aasinsiltojen kautta pääsenkin esimerkkiin suomalaisesta SISUSTA, joka on meitä vienyt läpi vuosisatojen. Suuresti fanittamani urheilija Kaisa Mäkräinen teki mahdottomasta mahdollisen ja voitti ampumahiihdon maailmancupin. Kuinka moni uskoi ennen viimeistä kisaviikonloppua, että tällainen urotyö olisi ollut mahdollista, en minäkään. Mutta ken uskoo itseensä tarpeeksi ja jääräpäisesti puskee kohti unelmaansa, voi kaikki toteutua. Olkoon Kaisa siis Suomen virallinen Sisupussi ja esimerkkinä meille kaikille klubitalolaisille suuresta tahdosta ja mihin se voi johtaa. Älkää tekään koskaan, koskaan, koskaan antako periksi, vaan toteuttakaa itseänne ja tehkää "mäkräiset".

Teukka syvällisenä

Kesän aukiolot, lomat ja tapahtumat

Teuvo tarjoaa kahvit ja pullat 15.6.

Grillauspäivä 21.6.

Mette vapaalla ja lomalla 9.4.-14.8.

Tiina aloitti töissä 2.4.

Kesällä lyhennetyt aukioloajat klo 8-14 viikoilla 26, 29 ja 30

Klubitalo suljettu 2.7.-14.7.

Teuvo lomalla 2.7.-29.7.

Jouni ja Tiina lomalla 2.7.-14.7.

Runoja ja mietelauseita

LASTI

Ei se paina
jos kissa kiipeää olalle
ei kai sentään vielä ikäkään

Vaan kun piti sanoa ei
ja pääsikin ehkä
ja mielin kielin
kyllä

Siellähän se taas
niin tuttu
kiltti tyttö
niskan päällä

Tuula

Kun yhden oven sulkee,
uusi on edessä.
Mukana matkalla kulkee
eletty elämä.

Täyttyköön unelmasi.
Ovet ovat avoinna.
Kaikella kaipaamallasi
on oma aikansa!

Susanna

AAMU

Uni viipyy vielä
suljetuissa silmissä
Sade, ohi ajava auto
avaa toisen aistin
Ja lämmin pehmeä sänky
seuraavan

Seitissä
aistien kutomassa
keinun vielä hetken
ihan hiljaa
aamuun

Tuula

ELÄMÄ

Hiljaa hiljaa

tuuli viljaa

Hiljaa hiljaa

äiti lastaan

Hiljaa hiljaa

hän rakastaan

Hiljaa, niin hiljaa

halki hautuumaan

Siinä kaikki

oikeastaan

Tuula

KISSA

Olisinpa kissa

Menisin pienimpään pahvilaatikkoon

Vaatekaappiin paitojen sekaan

Rakoon pesukoneen taa

Turvaan

omaan koloon

Olisinpa kissa

Ikkunalaudalla istuisin

Katsoisin oravaa

Lumihiutaleita

Lasissa valuvaa vesipisaraa

Ehkä sitä koittaisin

Ehkä en

Olisinpa kissa

Olohuoneen lattialla

Auringon läikässä

Pitkin pituuttani makaisin

Mahapuoli ylöspäin

Silmät melkein kiinni

En miettisi menneitä

En tulevaa

Siinä

olisin vaan ja hengittäisin

Ihan sellaisenaan

Tuula

Aurinko polttaa huuliani

Rakkaudettomia

Kaipaavia

Janoisia

Vain Sinulla on valta, mahti

Sammuttaa iäinen jano

Koskettaa syvältä

Täyttää minut

Tiina

Sadun mietelauseita

Kun siivet sun raskaina painaa, voi ystävä sulle siipiään lainaa. Kun toiselle siipensä antaa, on helpompi taakkaa kantaa.

Jos joudut varjojen maille ja näet valon pilkahduksen, kulje sitä kohti. Sillä valo voittaa varjon.

Kun sinulla on kivi kengässä, sen voi poistaa. Kun sinulla on haava sydämessä, sitä ei voi poistaa. Siihen jää aina arpi.

Kun lähdet ulos ilman määränpäättä, se määränpää tulee kuitenkin.

Ystävyys kestää kaikki myrskyt ja tyrskyt.

Ystävyyttä ei voi ostaa. Se vain on tässä.

Ohjaaja Jounin esittely

Hei, olen Jouni!

Olen syntynyt syyskuun 28 päivä Lohjalla vuonna 1966, minulla on yksi nuorempi sisko. Lapsuuteni ja nuoruuteni asuin ja vietin Nummentaustalla.

Asun nyt Vappulassa rivitalossa. Perheeseeni kuuluu tyttäreni lisäksi avovaimoni ja hänen poikansa, joista nuorin asuu meidän kanssamme. Tyttäreni asuu ja työskentelee Helsingissä.

Alkuperäiseltä koulutukseltani olen levyseppä-hitsaaja. Kesäkuussa 1984 aloitin työt Constructor Finland Oy:ssa, joka silloin toimi nimellä Kasten Varastotekniikka

Oy, Kasten nimellä yritys vielä nykyään Lohjalla tunnetaan. Työskentelin siellä 32 vuotta, joista 16 vuotta toimin pääluottamusmiehenä. Kesällä 2015 aloitettiin YT-neuvottelut tuotannon siirtämiseksi Venäjän tehtaalle ja alihankintaan.

Olin jo pidempään miettinyt, että haluaisin tehdä töitä ihmisten kanssa, joten otin töiden loppumisen uutena mahdollisuutena. Töiden päätyttyä kesällä 2016 aloitin opiskelut nuoris- ja vapaa-ajanohjaajaksi Kanneljärven Opistolla. Opintoihini Kanneljärvellä kuuluin seuraavat osiot: Ohjaajuus, ohjaajuus eri toimintaympäristössä, ohjauksen eri menetelmät; kuten kulttuuri- ja liikuntaohjaus sekä luonto- ja elämystoiminta.

Valinnaisena tutkinnon osana suoritin sosiaalisen vahvistamisen. Valmistuin ohjaajaksi tammikuussa 2018. Heti valmistuttuani pääsin töihin tänne Klubitalolle. Olen viihtynyt tässä työssä niin hyvin että se ei oikeasti tunnu edes työltä.

Harrastuksiin. kuuluu: Ammattiyhdistys-toiminnan ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen eri muotojen lisäksi kirjoittamista, kotisivujen tekemistä, musiikin kuuntelua, keikoilla käyntiä, elokuvissa ja teatterissa käyntiä sekä karaokessa laulamista.

Terveisin

Jouni

Ohjaaja

Tiinan työ alkoi 2.4.2018 Lohjan Klubitalolla

Heissan kaikille!

Monet minut jo tuntevatkin täältä Klubitalolta. Olen ollut jäsenenä jo useamman vuoden ja kotiutunut hyvin tänne. Aiemmin olin myös työkokeilussa ja palkkatuella täällä ohjaajana. Vedin myös Kädentaidot-ryhmää syksyllä 2017 Kulttuuripajan vertaisohjaajana. Minua siis kiinnostaa kaikenlainen taiteellinen tekeminen ja musiikkimakuni on melko laidasta laitaan, menee siis heavyt ja klassiset luritukset aina poppiin asti! Syntyjä syviä miettien ja oman elämäni filosofi – siinäähän se hyvin kiteytyy olemukseni.

Olen kyllä niin kiitollinen tällaisesta paikasta! Olen itsekin kuntoutuja ja kamppailen masennuksen kanssa. Minun hyvinvointia Klubitalo on edistänyt

suunnattomasti. Täällä on kotoisa ilmapiiri ja ihania ihmisiä. Olen saanut rutiinia päiviini tulemalla tänne aamupalaveriin; syömällä aamupalapuuron ja -kahvin. Lounas rytmittää päivää ja syömistä järkevästi. Täältä saa tukea jos on vaikeaa, täällä ymmärretään.

Ja nyt kävi niin onnellisesti, että minut valittiin tänne töihin yhdeksi ohjaajaksi siksi aikaa, kun Mette on vuorotteluvapaalla. En suinkaan nouse johtajan penkille, vaan ne hommat siirtyy Teuvolle. ☺

Toimin siis yhtenä ohjaajana 2.4.-14.8. välisen ajan. Jeeee!

∞ Pidetään Klubitalo pyörimässä yhteisvoimin! ∞

Eläin- ja luontokuvia

Hertta (Satu)

Rellu (Susanna)

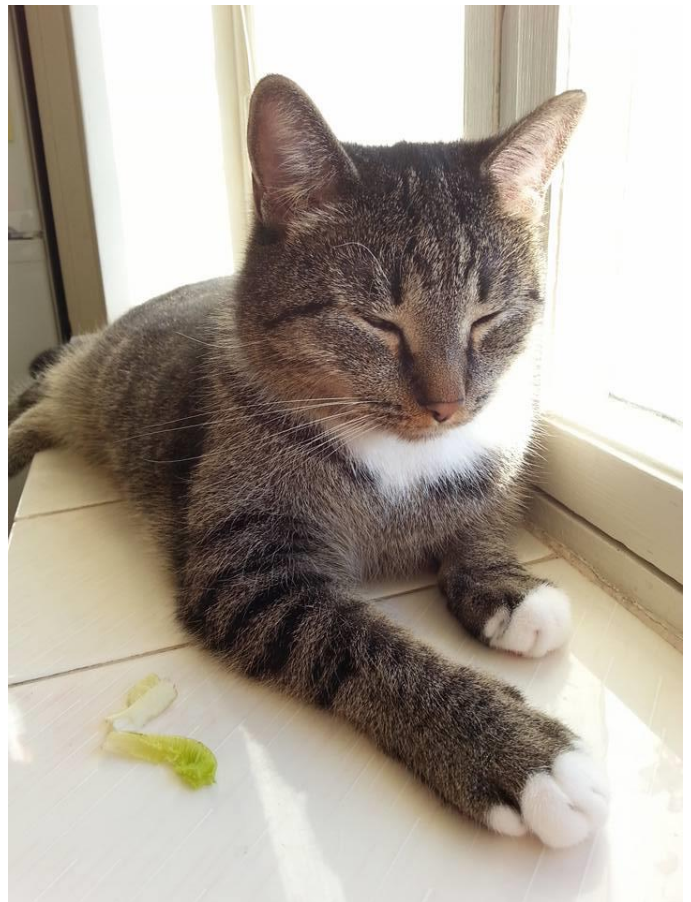
Puntis (Susanna)

Pontus (Jouni)

Hönö (Mette)

Harri relaa (Tuula)

Mozart (Tiina)

Sursur (Jouni)

Paavolan tammi (Tiina)

(Susanna)

(Tuula)

(Susanna)

(Tuula)

(Tuula)

OPISKELIJA IINA KERTOO HARRASTUKSESTAAN:

Olen pikkutyttönä jo tanssinut musiikin soidessa, kuten useimmat lapset. Ala-asteikäisenä kävin ystäväni kanssa discotanssikurssilla. Myös saman ikäisenä teimme koulun juhliin tanssiesityksiä, joihin harjoittelimme uterasti (myötämielinen

tanssillemme oleva opettajamme antoi joiltain muilta tunneilta siihen harjoittelu-aikaa). Saimme myös esityksiin järjestettyä discovalot ja vaatteet, musiikkina Boney M., Bee Gees, Amy Stewart, Kool and the Gang, Earth, wind & fire, Sylvester jne.

Aikuisena raahasin silloisen tulevan aviomieheni vuonna 1987 opettelemaan häävalssia ja muitakin lajeja Åke Blomqvistin tanssikurssille. Oikeastaan hurahdin tanssiin vuonna 2001, kun lähdin ensimmäisen kerran yksin tanssilavoille. Jännitti kyllä kovasti. Siitä se lähti ja olen vuosien varrella ollut lukuisilla tanssikursseilla, niin yksin- kuin paritanssikurssilla. Ja jatkanut lavoilla käymistä välillä aktiivisemmin välillä laiskemmin. Koskaan tässäkään harrastuksessa ei tule valmista – aina on hiomista ja opettelua. Ja kun on oppinut joitain hienoja kuvioita vaikkapa rumbassa ja viilannut niitä aikansa, on jo unohtanut edellisen lajin tangon taivutukset ja eikun niitä taas opettelemaan...

Mitä tanssi merkitsee minulle? Ensinnäkin se on hyvä kuntoilumuoto, jossa hiki tulee huomaamatta, koska se on niin hauskaa. On myös hienoa ollut tutustua erilaisiin ihmisiin. Se on opettanut nauramaan itselleni kompuroidessani uusia kuvioita, opettanut suhtautumaan toisten opetteluun armollisesti, opettanut kärsivällisyyttä, kivun sietämistä toisinaan, erilaisten ihmisten kosketusta sekä opettanut säännöllisyyttä viikkorytmiin. Kuitenkin eniten tanssi on antanut iloa. Ei voi

miettiä synkkiä ajatuksia, kun on monimutkaisia koreografioita ja huippuhyvää musiikkia. Tanssi on mahdollista melkein kaikille. Vaikka olisi rajoitteita, voi harrastaa vaikkapa tuolitanssia jne. Lavoilla olen nähnyt paljon pyörätuolitanssijoita ja tanssinut myös pyörätuolilla liikkuvan kanssa. Tanssiessa uskaltaa elää, tuoda tunteitaan esille liikekielenä. Rakastan tanssimista ja suosittelen sitä ihan jokaiselle.

Ihanan Lohjan pikkulintu

Lohja on paikkakunta, jossa on harvinaisia kasveja ja eläimiä ainakin lintuja.

Palattuani takaisin Lohjalle 'rymyretkieni' - 25 v. jälkeen asetuin asumaan, harjun juureen kerrostalon ylimpään kerrokseen.

Yhtäkkiä kuului **pum** ja pieni lintu putosi parvekkeen lattialle. Nostin sen käteeni ja pohdin mikähän lintu se oikein on. En ollut ennen nähnyt moista. Lintu virkosi ja vein sen sisälle. Se asettui vasemmalle olkapäälleni samalla kun yritin katsoa lintukirjasta mitä merkkiä se lintu oli.

Pikkutikka, vähän tiaista pienempi mustavalkoinen kaunokainen. Lopulta kyllästyin, kun se itsepäisesti piti kiinni olkapäästäni ja laitoin sen nuottitelineeseen nököttämään. Se viihtyi siinä erinomaisesti.

Minä pystyin näin ollen soittamaan eläin-lady Marjatta Niemelle. Marjatta neuvoi: pidä se tipu huomiseen siellä teillä ja jos ei mitään hälyttävää ilmene, päästä huomenna vapaaksi!

Tunnin päästä meillä kävi semmoinen lennon suhina, että siihen oli puututtava. Otin linnun kiinni ja menin ulos ja päästin sen irti. Se lensi korkealta yli harjun ja katosi tykkänään. Yritin huutaa sen perään: varo ikkunoita!

Sirkka

Buen Camino!

Tiedätkö sen jutun, kun joku asia kolahtaa heti niin, että se on ihan pakko tehdä tai kokeilla? – No, minulle sitten kävi niin: katsoin viime kesänä yhtenä lauantai-iltana Netflixistä ihan sattumoisin dokumentin pyhiinvaelluksesta Espanjan Santiago de Compostelaan. En ollut ikinä kuullutkaan moisesta aikaisemmin, mutta dokumentin jälkeen kaivoin läppäriä esille ja ryhdyin tutkimaan, mistä tässä oikein on kysymys. Lähtöpäätös syntyi sekunnissa. Väittävät, että Camino eli tie kutsuu vaeltajia ja ehkä

siinä niin kävikin.

Santiago de Compostelan vaellus on osa muinaista vaellusreittien verkostoa Espanjassa, Portugalissa ja Ranskassa tai laajemmin Jaakontien reittejä koko Euroopassa. *Camino Frances*, jolle lähdin siskoni kanssa, on noin 900 kilometrin mittainen reitti Ranskan St Jean Pied de Portista Espanjan Santiago de Compostelaan, Pyreneitten vuoriston yli. Reitin voi kulkea kävellen, ratsastaen tai maastopyörällä. Pyhiinvaeltaja eli *peregrino* heittää repun selkään ja lähtee reissuun mistä tahansa kohdasta reittiä. Jotkut vaeltavat reitin osissa useamman vuoden aikana, jotkut kulkevat sen kerralla alusta loppuun.

Pyhiinvaeltajat yöpyvät *albergueissa* eli majataloissa, joihin pääsee pyhiinvaelluspassilla. Majoittuminen maksaa kymppin verran ja majataloissa voi myös vaihtelevasta tasosta ja palveluvalikoimasta riippuen käydä kylmässä tai lämpimässä suihkussa, pestä vaatteet käsin tai koneella ja syödä edullisen pyhiinvaellusmenun tai laittaa itse ruokaa. Yöt nukutaan makuusalissa jopa kymmenien muiden vaeltajien kanssa. Kuorsauskonsertit ovat kuulemma legendaarisia... Toki välillä voi majoittua hostellissa tai muussa yksityisemmässä huoneessa, mutta se sitten maksaakin enemmän. Reissuun suositellaan varattavan noin 20-30 euroa päivää kohti ruokaan, majoitukseen ja matkaeväisiin.

Kaikki vaelluksella tarvittavat vaatteet ja varusteet pitää kantaa repussa – ja siitäpä se varsinainen jumppa alkoikin! Kokeilepa tunkea muovikassin kokoiseen pussiin 4-6 viikon aikana tarvitsemasi varustus. Ja jos tilaa riittäisikin, painon kanssa täytyy olla tarkkana: reppu ei saisi painaa yli 6-8 kiloa. Periaate onkin, että yksi vaatekerta on päällä ja toinen repussa. Sukkia voi olla useammat ja vaelluskenkien lisäksi mukaan lähtevät kevyet vaihtokengät. Makuupussi on kevyin mahdollinen. Yhtään ylimääräistä tavaraa ei kannata ottaa mukaan, koska joka gramma painaa omilla hartioilla.

Huhti-toukokuun sää on erittäin oikukas Pohjois-Espanjassa: vaeltajan pitää varautua kaikkeen lumisateesta 20 asteen lämpöön, mutaisiin polkuihin, sadepäiviin, kylmiin öihin ja pakkasaamuihin varsinkin vuorilla. Olen investoinut hyviin vaelluskenkiin, kunnon kuoritakkiin ja sadehousuihin. Kaikki muut vaatteet ovat kevyitä keinokuituvaatteita, koska vaatteiden täytyy kuivua nopeasti ja kestää käsinpesua, mutta mukaan lähtee myös villasukat ja villapait, Varusteet on syytä pakata vedenpitäviin pusseihin, koska reitin viimeinen 100 kilometriä kävellään Galician maakunnassa, joka on Espanjan sateisinta osaa.

Camino-perinteisiin kuuluu, että vaeltaja ottaa kotoa mukaansa pienen kiven, joka jätetään reitin korkeimmassa paikassa ison ristin juurelle huikean vuorenrinteen nousun jälkeen. Kivi symboloi joillekin syntejä, toisille elämän taakkoja ja kuormia, joista halutaan vapautua. Katolisille pyhiinvaellus onkin syvästi uskonnollinen teko, mutta monet muut vaeltavat saadakseen tauon arkeen, työelämäänsä tai selkiyttääkseen ajatuksiaan. Mitään pakollisia rituaaleja vaelluksella ei ole. Veikkaan kyllä, että reppu painaa kuin synti sitä mukaa kun vaellus etenee ja jalat alkavat väsyä!

Lähden kaksoseni kanssa taivaltamaan huhtikuun alkupuolella. Meillä on samanlaiset reput ja kun matkakumppani on mahdollisimman tuttu, on helppo lähteä. Emme kävele ihan koko reittiä, koska alkumatkan Pyreneitten ylitys taitaisi olla liikaa keski-ikäisille polville. Reitti on hyvin merkitty ja mukana on sekä opaskirja että karttasovellus.

Viivymme vaelluksella noin 4-6 viikkoa, arvioin, mutta paluulippuja ei ole vielä tilattu. Päättämme kotiinpaluun reitin vasta päästyämme perille Santiagoon. Matka aloittaa vuorotteluvapaan, jolta palailen töihin taas elokuussa kesälomien jälkeen. Jos jostain olen varma, niin siitä, että ainakin ajatukset ovat tuulettuneet tämän vaelluksen jälkeen.

- **Mette**

Käden taidot ryhmän tuotoksia

Ryhmä jatkaa toimintaansa vielä kevään ajan!